ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ຂໍ້ຕົກລົງຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ
ວ່າດ້ວຍ
ການຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ກົມເຄຫາຜັງເມືອງ

ກຸມພາ 2007

ອຸປະຖຳໂດຍ ອົງການ ຮ່ວມມືສາກົນ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ JICA

ສາລະບານ

ໝວດທີ I : ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປ. 1

ມາດຕາ 01 : ຈຸດປະສົງ

ມາດຕາ 02 : ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ມາດຕາ 03 : ນິຍາມຄຳສັບ

ມາດຕາ 04 : ການກຳນົດໃຫ້ມີສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 05 : ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ໝວດທີ II : ການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ. 3

ມາດຕາ 06 : ເງື່ອນໄຂໃນການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 07 : ການປ້ອງກັນນ້ຳໃຕ້ດິນ

ມາດຕາ 08 : ການຮັບຮອງເອົາທີ່ຕັ້ງຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ໝວດທີ III : ການອອກແບບກໍ່ສ້າງ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ. 4

ມາດຕາ 09 : ການອອກແບບກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 10 : ມາດຕະຖານໃນການອອກແບບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມ

ໝວດທີ IV : ການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ. 6

ມາດຕາ 11 : ແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 12 : ແຫຼ່ງທຶນສຳລັບການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 13 : ຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ໝວດທີ V : ຫຼັກການໃນການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ. 7

ມາດຕາ 14 : ຫຼັກການທົ່ວໄປໃນການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 15 : ການໃຫ້ບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 16 : ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທາງດ້ານການແພດ

ມາດຕາ 17 : ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍ

ມາດຕາ 18 : ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຈາກອຸດສະຫະກຳ

ມາດຕາ 19 : ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຈາກວິດຖ່າຍ ແລະ ຂີ້ຕົມນ້ຳເປື້ອນ

ມາດຕາ 20 : ການປ້ອງກັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພະນັກງານ
ມາດຕາ 21 : ການຊອກຄົ້ນເອົາສິ່ງຂອງຈາກກອງຂີ້ເຫຍື້ອ

ໝວດທີ VI : ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ. 9
ມາດຕາ 22 : ການປິດເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອບາງສ່ວນ
ມາດຕາ 23 : ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ
ມາດຕາ 24 : ມາດຕາຖານໃນການອອກແບບສຳລັບການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ
ມາດຕາ 25 : ການບຳລຸງຮັກສາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອພາຍຫຼັງປິດການນຳໃຊ້

ໝວດທີ VII : ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສະຫະກຳຂອງເອກະຊົນ. 11
ມາດຕາ 26 : ການຂໍອະນຸຍາດສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫື້ອຂອງເອກະຊົນ
ມາດຕາ 27 : ການດຳເນີນງານ ແລະ ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງເອກະຊົນ

ໝວດທີ VIII : ການກວດກາ 11
ມາດຕາ 28 : ການກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ
ມາດຕາ 29 : ຄະນະກຳມະການກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ
ມາດຕາ 30 : ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດ

ໝວດທີ IX : ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ. 14
ມາດຕາ 31 : ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ມາດຕາ 32 : ຜົນສັກສິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ເລກທີ 521 -/ຄຂປກ

ວັນທີ 23 FEB 2007

ຂໍ້ຕົກລົງຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 3 ເມສາ 1999;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ ສະບັບເລກທີ 03/99/ສພຊ, ລົງວັນທີ 3 ເມສາ 1999.
- ອີງຕາມດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ສະບັບເລກທີ 66/ນຍ, ລົງວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 1999.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ :

ໝວດທີ I
ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 01: ຈຸດປະສົງ

ຈຸດປະສົງໃນການອອກຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ບັນດາຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານໃຫຍ່ຕ່າງໆ ໃນທົ່ວປະເທດ ມີການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກວິຊາການ, ເພື່ອຕອບສະໜອງການບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ, ພ້ອມທັງຮັບປະກັນການປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 02: ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ວາງລະບຽບຫຼັກການອັນຈຳເປັນຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນກໍ່ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຕົ້ນຕໍ ແມ່ນວາງເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ ສຳລັບການຄັດເລືອກເອົາທີ່ຕັ້ງ, ການອອກແບບການກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມ, ການສ້າງແຜນການ ແລະ ວິທີການດຳເນີນງານ ແລະ ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 03: ນິຍາມຄຳສັບ

1. **ອົງການຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ** ແມ່ນອົງການລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໃຫ້ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຊີ້ນຳໃນການເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນລະບຽບນີ້. ອົງການຄຸ້ມຄອງປະກອບດ້ວຍ ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ, ພະແນກ ຄຂປກ ແຂວງ, ອົງການພັດທະນາ ແລະ ບໍລິຫານຕົວເມືອງ, ຫ້ອງການ ຄຂປກ ເມືອງ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ.
2. **ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເປີດ** ແມ່ນສະຖານທີ່ຖິ້ມ ຫຼື ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອແບບທຳມະຊາດຊຶ່ງບໍ່ມີການຄຸ້ມຄອງ, ບໍ່ມີຮົ້ວປ້ອງກັນຄົນ ແລະ ສັດ ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນສະໜາມ, ຍັງບໍ່ທັນຮັບປະກັນໄດ້ທາງດ້ານ ສຸຂະອະນາໄມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ອາດມີຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
3. **ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມີການຄວບຄຸມ** ແມ່ນຄ້າຍຄືກັບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເປີດ ແຕ່ມີຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ມີຮົ້ວປ້ອງກັນຄົນ ແລະ ສັດ, ແຕ່ລະໄລຍະອາດຈະມີການກວາດທ້ອນ ແລະ ຝັງຖົມດ້ວຍດິນເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານສຸຂະອະນາໄມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
4. **ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມ** ແມ່ນສະຖານທີ່ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການວາງແຜນ ແລະ ກໍ່ສ້າງຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ, ມີການຄຸ້ມຄອງ, ມີລະບົບປ້ອງກັນຄົນ ແລະ ສັດ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນສະໜາມ ແລະ ມີການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ດ້ວຍວິທີການຝັງຖົມດ້ວຍດິນດີ ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານສຸຂະອະນາໄມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 04: ການກຳນົດໃຫ້ມີສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ໃນບັນດາຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານໃຫຍ່ຕ່າງໆ ຕ້ອງໃຫ້ມີສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ສຳລັບຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານຂອງຕົນຢ່າງຄັກແນ່; ສະໜາມດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີທີ່ຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີເນື້ອທີ່ພຽງພໍເພື່ອຮອງຮັບເອົາປະລິມານຂີ້ເຫຍື້ອ ຈາກຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານຂອງຕົນ. (ຢ່າງນ້ອຍກໍ່ຕ້ອງໃຫ້ມີສະໜາມ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເປີດກ່ອນ).

ມາດຕາ 05: **ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ**

ການວາງແຜນເພື່ອກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມຂອງຕົວເມືອງ ແລະ ເທດສະບານຕ່າງໆ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການສຶກສາ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມລະບຽບການ ວ່າດ້ວຍ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ; ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລ້ວ ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງໄດ້.

ໝວດທີ II
ການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 06: **ເງື່ອນໄຂໃນການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ**

ການຄັດເລືອກເອົາທີ່ຕັ້ງສຳລັບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງໃດໜຶ່ງ ແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ຂອບເຂດຂອງສະໜາມ ຮັບປະກັນໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກເຂດຕົວເມືອງ ຢ່າງໜ້ອຍ 7 ກິໂລແມັດ ຖ້າແມ່ນເຂດທົ່ງພຽງ ຫຼື 5 ກິໂລແມັດ ຖ້າແມ່ນເຂດພູດອຍ (ໃນກໍລະນີຈຳເປັນທີ່ສຸດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 3 ກິໂລແມັດ).
2. ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກເຂດສະໜາມບິນ ຢ່າງໜ້ອຍ 3 ກິໂລແມັດ;
3. ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ຫຼື ບູຮານວັດຖຸ ຢ່າງຫນ້ອຍ 1 ກິໂລແມັດ;
4. ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກ ບ້ານປະຊາຊົນ, ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍຮ່ອງ, ຄອງຊົນລະປະທານ, ດິນທາມ, ໜອງ, ອ່າງເກັບນ້ຳ ແລະ ນ້ຳສ້າງ ທີ່ປະຊາຊົນຍັງນຳໃຊ້ຢູ່ ຢ່າງໜ້ອຍ 300 ແມັດ;
5. ບໍ່ໃຫ້ຢູ່ເໜືອສາຍນ້ຳ ແລະ ທິວລົມ (ທຽບໃສ່ບ້ານ ຫຼື ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ);
6. ບໍ່ໃຫ້ຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມຂັງໃນລະດູຝົນ;
7. ບໍ່ໃຫ້ຢູ່ໂນນທີ່ມີການເຊາະເຈື່ອນງ່າຍ ຫຼື ໂນນທີ່ມີຄວາມຊັນຂອງໜ້າດິນຫລາຍກວ່າ 30 ສ່ວນຮ້ອຍ;

ມາດຕາ 07: **ການປ້ອງກັນນ້ຳໃຕ້ດິນ**

ດິນທີ່ຢູ່ພື້ນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງເປັນດິນທີ່ນ້ຳຊຶມບໍ່ໄດ້ງ່າຍ ແລະ ຈຸດຕ່ຳສຸດຂອງພື້ນສະໜາມ ຫຼື ຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໃຫ້ສູງກວ່າລະດັບນ້ຳໃຕ້ດິນໃນລະດູຝົນ ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ແມັດຂຶ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຈຸດຕ່ຳສຸດຂອງພື້ນຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອາດຈະຢູ່ສູງກວ່າລະດັບນ້ຳໃຕ້ດິນ ບໍ່ເຖິງ 2 ແມັດ ກໍ່ໄດ້ ແຕ່ການອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂໍ້ທີ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 08: ການຮັບຮອງເອົາທີ່ຕັ້ງຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

1. ທີ່ຕັ້ງ ຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ບັນດາຕົວເມືອງ ແລະ ເທດສະບານຕ່າງໆ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຜ່ານ ການຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການ ຈາກອົງການປົກຄອງແຂວງ ຫລື ນະຄອນຫລວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໂດຍແມ່ນພະແນກ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ (ພະແນກ ຄຂປກ) ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ, ບົນພື້ນຖານ ໄດ້ມີຄວາມເຫັນດີເປັນເອກກະພາບ ຈາກພະແນກ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຫ້ອງການ ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
2. ທີ່ຕັ້ງ ຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຂອງກຸ່ມບ້ານໃຫຍ່ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງເອົາຈາກອົງການປົກຄອງເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໂດຍແມ່ນຫ້ອງການ ຄຂປກ ປະຈຳເມືອງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ, ບົນພື້ນຖານ ໄດ້ມີຄວາມເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ.

ໝວດທີ III
ການອອກແບບກໍ່ສ້າງ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 09: ການອອກແບບກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

1. ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງຖືກອອກແບບໂດຍບໍລິສັດ ສຳຫລວດ-ອອກແບບ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທົ່ວໄປ.
2. ການກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ສຳລັບຕົວເມືອງ ແລະ ເທດສະບານຕ່າງໆ ຕ້ອງສ້າງໃຫ້ເປັນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີງົບປະມານກໍ່ສ້າງບໍ່ທັນພຽງພໍກໍ່ອາດຈະເຮັດເປັນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເປີດ ຫຼື ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມີການຄວບຄຸມ ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງກ່ອນ ແຕ່ໃຫ້ມີການອອກແບບ ຫຼື ວາງແຜນໄວ້ລ່ວງໜ້າ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດປັບປຸງ ຫລື ຍົກລະດັບໃຫ້ກາຍເປັນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມໄດ້ໃນອານາຄົດ.

ມາດຕາ 10: ມາດຕະຖານໃນການອອກແບບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມ

ການອອກແບບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງຮັບປະກັນ ໃຫ້ໄດ້ ຕາມມາດຕະຖານທົ່ວໄປ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

1. ຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໃຫ້ມີຂະໜາດທີ່ເໝາະສົມ ສາມາດຮອງຮັບເອົາປະລິມານຂີ້ເຫຍື້ອໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 10 ປີ ຂຶ້ນໄປ;

2. ຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫຼວງ ຢ່າງໜ້ອຍ 200 ແມັດ (ໃນກໍລະນີຈຳເປັນທີ່ສຸດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 50 ແມັດ), ຕ້ອງມີຄັນຄູດິນອ້ອມຮອບ ແລະ ມີການປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເປັນແຖວອ້ອມສະໜາມເພື່ອເປັນສິ່ງປ້ອງກັນລົມພ້ອມທັງເປັນການ ປັບປຸງບໍລິເວນສະໜາມໃຫ້ສວຍສົດງົດງາມ;
3. ຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະລິມານດິນຖົມຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອທີ່ຈະນຳໃຊ້ຖົມຂີ້ເຫຍື້ອຕະຫຼອດອາຍຸການ ນຳໃຊ້ສະໜາມດັ່ງກ່າວ(ດິນທີ່ຈະນຳໃຊ້ຖົມຂີ້ເຫຍື້ອອາດຈະມີການສະສົມໄວ້ຢູ່ໃນສະໜາມ ໃນເວລາກໍ່ສ້າງ ຫລື ຂົນມາຈາກບ່ອນອື່ນກໍ່ໄດ້);
4. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຫ້ວຍ, ຮ່ອງ ຫລື ຮ່ອງນ້ຳຊົ່ວຄາວ ຜ່ານບໍລິເວນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແລວນ້ຳຂອງຫ້ວຍ ຫລື ຮ່ອງດັ່ງກ່າວ ອອກໄປໃຫ້ໄກຈາກຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ;
5. ມີການປັບລະດັບໜ້າດິນບໍລິເວນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ເພື່ອປ່ຽນທິດທາງໃນການໄຫຼ ຂອງນ້ຳຝົນ ໃຫ້ອອກໄປຈາກຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມຂັງຢູ່ ໃນສະໜາມ;
6. ມີລະບົບລະບາຍນ້ຳ ແລະ ໜອງບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ເພື່ອໃຫ້ນ້ຳຝົນ ແລະ ນ້ຳເປື້ອນທີ່ໄຫຼອອກ ຈາກຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໄດ້ຜ່ານຂະບວນການບຳບັດໂດຍອາໄສຂະບວນການທາງດ້ານຊີວະ ວິທະຍາກ່ອນຈະປ່ອຍໄປສູ່ຫ້ວຍຮ່ອງ ຫລື ໜອງນ້ຳທົ່ວໄປ (ສຳລັບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຂອງຕົວເມືອງໃຫຍ່ ຫລື ເທດສະບານ);
7. ພື້ນດິນບໍລິເວນຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ຢຽບແໜ້ນ ແລະ ປັບລະດັບໃຫ້ມີຄວາມເນີນ ທີ່ເຫມາະສົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນ້ຳເປື້ອນທີ່ເກີດຈາກການເປື່ອຍຂອງຂີ້ເຫຍື້ອສາມາດໄຫຼໄປສູ່ ໜອງບຳບັດນ້ຳເປື້ອນໄດ້;
8. ໃນກໍລະນີທີ່ລະດັບນ້ຳໃຕ້ດິນຢູ່ເລິກຈາກຈຸດຕ່ຳສຸດຂອງພື້ນຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອບໍ່ເຖິງ 2 ແມັດ ພື້ນຂຸມດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖືກປູດ້ວຍດິນໜຽວທີ່ກັນຊຶມໄດ້ ຄວາມໜາຢ່າງໜ້ອຍ 30 ຊັງຕີແມັດ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ປູດ້ວຍວັດສະດຸອື່ນໆທີ່ສາມາດກັນຊຶມໄດ້;
9. ມີລະບົບລະບາຍອາຍແກັດ ທີ່ເກີດມາຈາກການເປື່ອຍຂອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຝັງໄປແລ້ວນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ວິສະວະກອນທາກລະບຸໄວ້ວ່າ ບໍ່ມີອາຍແກັດພຽງພໍທີ່ຈະເປັນສາເຫດໃຫ້ແກ່ການ ລະເບີດໄດ້.
10. ມີຮົ້ວອ້ອມຮອບສະໜາມທີ່ດີ ແລະ ມີປະຕູປິດ-ເປີດຢູ່ທາງເຂົ້າ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ລົດຂົນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ລວມທັງສັດລ້ຽງຕ່າງໆ ເຂົ້າໄປໃນສະໜາມໄດ້;
11. ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າສູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ທາງພາຍໃນທີ່ດີ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນທຸກ ລະດູການ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ລົດຂົນຂີ້ເຫຍື້ອເຂົ້າໄປຫາເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໄດ້ຢ່າງສະດວກ;
12. ມີອາຄານຫ້ອງການທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນທຸກລະດູການ ພ້ອມທັງມີຫ້ອງນ້ຳ ແລະ ອຸປະ ກອນອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການລ້າງສວ່າຍຕ່າງໆ;

ໝວດທີ IV
ການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 11: ແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

1. ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນວຽກງານຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມຂອງບັນດາຕົວເມືອງ ແລະ ເທດສະບານຕ່າງໆ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມຢ່າງລະອຽດ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ ພະແນກ ຄຂປກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ຢ່າງເປັນທາງການ.
2. ພາຍຫລັງທີ່ແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ່າງໆກໍ່ຄືການປະຕິບັດງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອນັ້ນແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວ.
3. ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມຄືນໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 12: ແຫຼ່ງທຶນສຳລັບການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

1. ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມແຕ່ລະແຫ່ງຈະຕ້ອງຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນສຳລັບການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມ ແລະ ການປິດສະໜາມພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຕັມຄວາມສາມາດຂອງມັນແລ້ວ.
2. ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານທຶນຮອນ ແລະ ທັງເປັນການຫຼຸດຜ່ອນງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມສາມາດເກັບຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຈາກຜູ້ທີ່ນຳເອົາຂີ້ເຫຍື້ອມາກຳຈັດໄດ້ໃນອັດຕາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ.
3. ໃນກໍລະນີທີ່ລາຍຮັບທີ່ເກັບໄດ້ຈາກການບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອນັ້ນຍັງບໍ່ພຽງພໍກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕົວຈິງ ໃນການດຳເນີນງານຢູ່ໃນສະໜາມ ແມ່ນໃຫ້ຂຶ້ນແຜນຂໍງົບປະມານຂອງລັດ ຫລື ຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນອື່ນມາຊ່ວຍຖົມຊຸນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອ.

ມາດຕາ 13: ຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

1. ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງເປັນຜູ້ຄິດໄລ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສິ້ນເປືອງຕ່າງໆ ແລະ ກຳນົດອັດຕາຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແຕ່ລະປະເພດທີ່ເອົາເຂົ້າໄປກຳຈັດຢູ່ໃນສະໜາມຂອງຕົນ.
2. ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ສາມາດດັດແກ້ ຫລື ປັບປຸງອັດຕາຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໄດ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໂດຍອີງຕາມສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ສະພາບຄວາມເປັນຈິງຕ່າງໆ.

3. ອັດຕາຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ກຳນົດອອກ ຫລື ປັບປຸງໃໝ່ໃນແຕ່ລະໄລຍະຈະຖືກນຳໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກທ່ານ ເຈົ້າແຂວງ ແລະ ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
4. ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງທັງຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຕະຫລອດຮອດປະຊາຊົນທົ່ວໄປ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕາມສັນຍາ ຫລື ຈ່າຍໃນເວລາທີ່ຕົນເອງເອົາຂີ້ເຫຍື້ອໄປກຳຈັດ.

ໝວດທີ V
ຫຼັກການໃນການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 14: ຫຼັກການທົ່ວໄປໃນການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມແຕ່ລະແຫ່ງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງ ຫລື ການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມຫຼັກການ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຕ້ອງກຳນົດວັນ ແລະ ເວລາໃນການເປີດ-ປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຢ່າງຄັກແນ່ ແລະ ຕ້ອງຮັບບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ໃນໄລຍະຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກເທົ່ານັ້ນ.
2. ຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີພະນັກງານຮັບຜິດຊອບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໂດຍໃຫ້ມີຜູ້ປະຈຳການຢູ່ໃນສະໜາມ ໃນຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ, ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ໃຫ້ການແນະນຳວິທີການໃນການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ.
3. ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເທົ່ານັ້ນ ແລະ ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ຂອງຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃນແຕ່ລະວັນ ກໍ່ຕ້ອງກຳນົດຈຸດຄັກແນ່ ແລະ ໃຫ້ເສຍ ເນື້ອທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.
4. ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃຫ້ໃຊ້ວິທີການຝັງປົກດ້ວຍດິນ ຊຶ່ງກ່ອນອື່ນຕ້ອງກວາດທ້ອນ ແລະ ຢຽບແໜ້ນ, ຈາກນັ້ນຈຶ່ງນຳເອົາດິນດີມາປົກ ຄວາມໜາຢ່າງໜ້ອຍ 15 ຊັງຕີແມັດ ແລ້ວຂື້ນຢຽບໃຫ້ແໜ້ນດີຕື່ມ. ການຝັງປົກຂີ້ເຫຍື້ອຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄັ້ງຕໍ່ອາທິດ.
5. ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີການເກັບຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຕົກເຮ່ຍຊະຊາຍອ້ອມຮອບສະໜາມແລ້ວ ນຳໄປກຳຈັດຢູ່ເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຢ່າງໜ້ອຍອາທິດລະຄັ້ງ.
6. ຫ້າມຈູດຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ, ຖ້າເກີດມີໄຟໄໝ້ ຕ້ອງມອດໃນທັນທີທັນໃດໂລດ, ຕ້ອງມີການຕອບສະໜອງນ້ຳຢ່າງພຽງພໍເພື່ອນຳໃຊ້ໃນການມອດໄຟ.

ມາດຕາ 15: ການໃຫ້ບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ໂດຍທົ່ວໄປ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຂອງບັນດາຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານຕ່າງໆ ຈະຮັບບໍລິການກຳຈັດແຕ່ປະເພດຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ຫຼື ຂີ້ເຫຍື້ອຈາກຄົວເຮືອນຕ່າງໆ ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ວ່າ ຂີ້ເຫຍື້ອດັ່ງກ່າວຈະຖືກສົ່ງມາຈາກສ່ວນບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງຂອງ

ລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ. ການຮັບບໍລິການ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອປະເພດອື່ນ ແມ່ນໃຫ້ອີງຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຕົວຈິງຂອງສະໜາມ ແຕ່ລະບ່ອນ.

ມາດຕາ 16: ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທາງດ້ານການແພດ

ຂີ້ເຫຍື້ອທາງດ້ານການແພດ ເຊັ່ນ: ຂີ້ເຫຍື້ອຕິດເຊື້ອ, ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນຂອງມີຄົມ ແລະ ອື່ນໆຕ້ອງໄດ້ກຳຈັດຢູ່ໃນຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອພິເສດຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນສະເພາະເພື່ອກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອປະເພດດັ່ງກ່າວ, ການກຳຈັດຕ້ອງໄດ້ຝັງປົກດ້ວຍດິນດີໃນທັນທີທີ່ຖອກຂີ້ເຫຍື້ອລົງໃນຂຸມແລ້ວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວິທີການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ທີ່ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກໄດ້ວາງອອກ.

ມາດຕາ 17: ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍ

ຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍ ເຊັ່ນ: ຂີ້ເຫຍື້ອບັນຈຸສານພິດ, ເຄມີ, ວັດຖຸໄວໄຟ, ວັດຖຸລະເບີດ ແລະ ອື່ນໆ ຕ້ອງໄດ້ກຳຈັດຢູ່ໃນຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອພິເສດທີ່ສ້າງຂຶ້ນສະເພາະເພື່ອກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອປະເພດດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍແຕ່ລະປະເພດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

ມາດຕາ 18: ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຈາກອຸດສາຫະກຳ

1. ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ບັນດາຕົວເມືອງ ແລະ ກຸ່ມບ້ານໃຫຍ່ຕ່າງໆ ຕ້ອງພົວພັນ ຫລື ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຈັດການຂອງ ແຕ່ລະໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ຊຶ່ງນອນຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ຫຼື ກຸ່ມບ້ານຂອງຕົນ ເພື່ອທຳການສຳຫລວດ ກ່ຽວກັບການເກີດຂຶ້ນຂອງຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ໃນແຕ່ລະໂຮງງານເພື່ອກຳໄດ້ ປະເພດ ແລະ ປະລິມານຂີ້ເຫຍື້ອສະເລ່ຍປະຈຳວັນ ທີ່ຈະໄດ້ນຳໄປກຳຈັດ.
2. ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດຂ້າງເທິງນັ້ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ແຕ່ລະບໍລິສັດ ແລະ ໂຮງງານຕ່າງໆ ວ່າຈະກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳ ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ດ້ວຍວິທີການໃດ. ຂີ້ເຫຍື້ອອາດຈະຖືກກຳຈັດ ຢູ່ທີ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນທີ່ສາມາດປ້ອງກັນສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້.

ມາດຕາ 19: ການກຳຈັດນ້ຳເປື້ອນຈາກວິດຖ່າຍ ແລະ ຂີ້ຕົມນ້ຳເປື້ອນ

ຫ້າມນຳເອົານ້ຳເປື້ອນຈາກວິດຖ່າຍ ແລະ ຂີ້ຕົມນ້ຳເປື້ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການບຳບັດໄປກຳຈັດໂດຍກົງຢູ່ຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ. ຖ້າຕ້ອງການນຳເອົານ້ຳເປື້ອນຈາກວິດຖ່າຍ ແລະ ຂີ້ຕົມນ້ຳເປື້ອນ ໄປກຳຈັດຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ຕ້ອງໄດ້ສ້າງໜອງບຳບັດສະເພາະຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ໜອງດັ່ງກ່າວຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ເຂດທີ່ບໍ່ສາມາດໄຫຼຊຶມສູ່ນ້ຳໃຕ້ດິນໄດ້.

2. ກໍລະນີ ບໍ່ມີໜອງບຳບັດ ຈະຕ້ອງໄດ້ກະກຽມຂຸມສະເພາະ ແລະ ຕ້ອງຖົມດ້ວຍວັດຖຸພິເສດສະເພາະ (ຂີ້ເຖົ່າ, ຖ່ານ, ດິນຊາຍ...) ໃນທັນທີທີ່ປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນຈາກວິດຖ່າຍ ຫລື ຂີ້ຕົມນ້ຳເປື້ອນລົງໄປໃນຂຸມດັ່ງກ່າວແລ້ວ.

ມາດຕາ 20: ການປ້ອງກັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພະນັກງານ

ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ຕ້ອງໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ວິທີການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ການອະນາໄມທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຕ້ອງຕອບສະໜອງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ແລະ ຊຸດປ້ອງກັນແຮງງານ ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 21: ການຊອກຄົ້ນເອົາສິ່ງຂອງຈາກກອງຂີ້ເຫຍື້ອ

ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ອາດຈະອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຊອກຄົ້ນເອົາສິ່ງຂອງຈາກກອງຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນໄດ້, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີມາດຕະການບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ທີ່ ເຂົ້າມາຊອກຄົ້ນເອົາສິ່ງຂອງນັ້ນມີການປ້ອງກັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຕົນເອງ, ລວມທັງ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຢູ່ພາຍໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຢ່າງຄັກແນ່.

ໝວດທີ VI
ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 22: ການປິດເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອບາງສ່ວນ

ເມື່ອເຫັນວ່າຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃດໜຶ່ງຂອງເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຫາກບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອເຕັມຕາມຄວາມສາມາດຂອງມັນແລ້ວອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຈະຕ້ອງໄດ້ທຳການປິດຂຸມ ດັ່ງກ່າວແລ້ວເປີດຂຸມໃໝ່ ເພື່ອຮອງຮັບເອົາຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຈະນຳມາກຳຈັດ. ພາຍໃນເວລາ 6 ເດືອນ ຫຼັງຈາກ ທີ່ໄດ້ມີການປິດຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເກົ່າແລ້ວ ຂຸມດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ທຳການປັບໜ້າດິນ, ຢຽບແໜ້ນ ແລະ ປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານ ຫຼື ວິທີການໃນການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.

ມາດຕາ 23: ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແມ່ນການປິດເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດໃນເມື່ອຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດທີ່ມີ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຕັມຕາມຄວາມສາມາດຂອງມັນແລ້ວ. ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານ ຫຼື ວິທີການ

ໃນການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນ ຈາກ ພະແນກຄຂປກ ປະຈຳແຂວງ ຫລື ນະຄອນຫລວງ.

ມາດຕາ 24: ມາດຕະຖານໃນການອອກແບບສຳລັບການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ການອອກແບບສຳລັບການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນໂດຍວິສະວະກອນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ ດັ່ງລຸມນີ້ :

1. ຊັ້ນສຸດທ້າຍຂອງເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເຕັມແລ້ວ ຕ້ອງກວາດ, ຢຽບແໜ້ນ ແລະ ປັບໃຫ້ມີຄວາມເນີນຫຼາຍກວ່າ 3 % ຂຶ້ນໄປ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດລະບາຍນ້ຳຝົນອອກຈາກບໍລິເວນດັ່ງກ່າວ.
2. ຫຼັງຈາກປັບໜ້າດິນແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ຖົມດ້ວຍດິນປູກຝັງ ໃຫ້ມີຄວາມໜາຢ່າງໜ້ອຍ 60 ຊັງຕີແມັດ ຂຶ້ນໄປ, ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນກໍ່ອາດຈະຫຼຸດຄວາມໜາລົງເລັກນ້ອຍແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 30 ຊັງຕີແມັດ.
3. ໃຫ້ປູກຫຍ້າ ຫຼື ປູກຕົ້ນໄມ້ປະດັບ ໃສ່ເບື້ອງເທິງຂອງເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອດັ່ງກ່າວ.
4. ກໍລະນີ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອມີທໍ່ລະບາຍອາຍແກັດ ເວລາຖົມ ຄວນຮັກສາທໍ່ລະບາຍອາຍແກັດໄວ້ຄືເກົ່າ.

ມາດຕາ 25: ການບຳລຸງຮັກສາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອພາຍຫລັງປິດການນຳໃຊ້

1. ໃນໄລຍະເວລາ 5 ປີ ພາຍຫລັງການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອແລ້ວ, ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຕິດຕາມ ກວດກາສະພາບສະໜາມ ແລະ ແກ້ໄຂທຸກບັນຫາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕ່າງໆ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.
2. ຫຼັງຈາກທີ່ ໄດ້ທຳການບຳລຸງຮັກສາພາຍໃນໄລຍະເວລາ 5 ປີ ແລ້ວອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຕ້ອງຈັດຕັ້ງການກວດກາ ແລະ ຕີລາຄາສະພາບສະໜາມ. ຄະນະກຳມະການກວດກາ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ ພະແນກ ຄຂປກ ປະຈຳແຂວງ ຫລື ນະຄອນຫລວງຂອງຕົນວ່າຈະເຫັນຄວນແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມ ຢຸດຕິການບຳລຸງຮັກສາ ຫຼື ຍັງຈະໃຫ້ສືບຕໍ່ບຳລຸງຮັກສາສະໜາມຕໍ່ໄປອີກ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
3. ພາຍຫລັງທີ່ທ່ານຫົວໜ້າພະແນກ ຄຂປກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ອອກແຈ້ງການໃຫ້ປະຕິບັດຄືແນວໃດແລ້ວ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມນັ້ນ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

ໝວດທີ VII
ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳຂອງເອກະຊົນ

ມາດຕາ 26: ການຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງເອກະຊົນ

ບໍລິສັດເອກະຊົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກກໍ່ສ້າງ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳເປັນຂອງຕົນເອງ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະກອບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ (ມີແຜນຜັງທີ່ຕັ້ງ, ແຜນຜັງກໍ່ສ້າງ ແລະ ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຄັດຕິດໄປພ້ອມ) ສະເໜີຕໍ່ ພະແນກ ຄຂປກ ປະຈຳແຂວງ ຫຼື ນະຄອນຫລວງ ບ່ອນທີ່ຕົນຈະກໍ່ສ້າງສະໜາມນັ້ນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາບົນພື້ນຖານມີການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີຄວາມເຫັນດີເປັນ ເອກະພາບກັນແລ້ວ ຈຶ່ງນຳສະເໜີຕໍ່ທ່ານ ເຈົ້າແຂວງ ຫລື ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ຫຼື ອະນຸມັດຕາມລະບຽບຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 27: ການດຳເນີນງານ ແລະ ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງເອກະຊົນ

1. ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນວຽກງານ ຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳຂອງເອກະຊົນ ບໍລິສັດທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມຂອງຕົນແລ້ວ ນຳສະເໜີຕໍ່ພະແນກ ຄຂປກ ປະຈຳແຂວງ ຫລື ນະຄອນຫລວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການ. ການດຳເນີນງານ ແລະ ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແມ່ນຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.
2. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຮັບເອົາຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳຈາກພາກສ່ວນອື່ນມາກຳຈັດບໍລິສັດທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມສາມາດເກັບຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃນອັດຕາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ.

ໝວດທີ VIII
ການກວດກາ

ມາດຕາ 28: ການກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ພະແນກ ຄຂປກ ປະຈຳ ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫລວງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທຸກແຫ່ງ ທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ຢ່າງໜ້ອຍ 1 ຄັ້ງຕໍ່ປີ (ຈົນກວ່າຈະມີແຈ້ງການ ໃຫ້ມີການຢຸດເຊົາການບຳລຸງຮັກສາສະໜາມ) ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ອົງການ ທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.ໃນການກວດກາແຕ່ລະຄັ້ງ ຄະນະກຳມະການກວດກາຕ້ອງເຮັດບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການກວດກາຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນແລ້ວນຳສົ່ງໃຫ້ ພະແນກ ຄຂປກ ເພື່ອພິຈາ

ລະບາ ແລະ ແຈ້ງໄປຍັງອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ເພື່ອທຳການແກ້ໄຂ ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ອາດຈະເກີດຂື້ນ ແລະ ພ້ອມດຽວກັນ ກໍ່ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແຕ່ລະຂັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບນຳ.

ມາດຕາ 29: ຄະນະກຳມະການກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ຄະນະກຳມະການກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແມ່ນຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍທ່ານ ຫົວໜ້າພະແນກ ຄຂປກ ປະຈຳແຂວງ ຫລື ນະຄອນຫລວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພະແນກ ສາທາລະນະສຸກ, ຫ້ອງການ ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ຄະນະກຳມະການກວດກາທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງມີສິດເຂົ້າກວດກາ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທຸກແຫ່ງຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ກໍ່ຕາມ.

ມາດຕາ 30: ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດ

1. ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ທຸກໆຄົນທີ່ນຳເອົາ ຂີ້ເຫຍື້ອມາກຳຈັດ ຫລື ມາຊອກຄົ້ນເກັບສິ່ງຂອງຢູ່ໃນສະໜາມຂອງຕົນ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບຫຼັກການຕ່າງໆ ດັ່ງທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້. ຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດແມ່ນຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
   - ຖືກກ່າວເຕືອນກ່ຽວກັບຄວາມຜິດ ດ້ວຍປາກເປົ່າ ຫລື ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.
   - ຮຽກມາຕັກເຕືອນໃຫ້ແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ເຮັດບົດບັນທຶກໂດຍມີການກຳນົດ ມາດຕະການປັບໃໝຕ່າງໆເອົາໄວ້.
   - ປັບໃໝຕາມມາດຕະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮຽກໄປສຶກສາອົບຮົມ.
   - ຖືກງົດບໍ່ໃຫ້ນຳເອົາຂີ້ເຫຍື້ອເຂົ້າມາກຳຈັດ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າມາຊອກຄົ້ນເກັບສິ່ງຂອງຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ.
2. ເມື່ອກວດພົບວ່າ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໄດ້ມີການດຳເນີນງານ ຫຼື ປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານ ຫຼື ວິທີການໃນການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ຫຼື ໄດ້ມີການລະເມີດຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ພະແນກ ຄຂປກ ປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ ມີສິດນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
   - ແນະນຳ ດ້ວຍປາກເປົ່າ ຫຼື ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ທຳການປັບປຸງ ຫຼື ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂື້ນ ຖ້າວ່າການລະເມີດບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງ.
   - ຕັກເຕືອນໃຫ້ທຳການປັບປຸງ ຫລື ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ອາດຈະເກີດຂື້ນ, ລວມທັງການປັບປຸງການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງກວ່າເກົ່າຖ້າວ່າການລະເມີດໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາຍັງສືບຕໍ່ເກີດຂື້ນອີກ.

- ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ປິດເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃນບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ເປັນການຊົ່ວຄາວ ເມື່ອເຫັນວ່າ ການລະເມີດອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຊຶ່ງເປັນການຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຊຸມຊົນ ຫລື ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈົນກວ່າບັນຫາຕ່າງໆຈະໄດ້ຖືກແກ້ໄຂ.
- ສັ່ງໃຫ້ປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເປັນການຖາວອນຈົນກວ່າຜູ້ກະທຳຜິດຈະມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຖ້າຫາກ ການລະເມີດ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແກ່ ສາທາລະນະ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບສິນ, ສຸຂະພາບ ຫລື ຊີວິດຂອງຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫລື ຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ IX
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 31: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ມອບໃຫ້ກົມເຄຫາຜັງເມືອງປະສານສົມທົບກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກບົດແນະນຳດ້ານວິຊາການ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກລະອຽດເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຢ່າງເປັນເອກະພາບ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ຍັງມີໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງລົງເຜີຍແຜ່,ຕິດຕາມຊຸກຍູ້ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.
2. ມອບໃຫ້ພະແນກ ຄຂປກ ປະຈຳ ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫລວງ ປະສານສົມທົບກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຕ່າງໆ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງຕ່າງໆຢູ່ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
3. ສຳລັບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເກົ່າທີ່ໄດ້ມີການວາງແຜນ, ອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ກ່ອນມີການອອກຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 06 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 32: ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນຳໃຊ້ໄດ້ນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປຈົນກວ່າຈະມີການປັບປຸງແປງໃໝ່. ທຸກຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ ຂອງກະຊວງ ແລະ ພະແນກ ຄຂປກ ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ

ສົມມາດ ພົລເສນາ

ອຸປະຖຳໂດຍ
ອົງການ ຮ່ວມມືສາກົນ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ

ການຊ່ວຍເຫລືອຈາກອົງການ ຮ່ວມມືສາກົນ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ JICA
ກ່ຽວກັບການສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ ສປປ ລາວ

1993 - 94 ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ

1997 - 98 ໂຄງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຫລັກ 18 ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ